Jacobus <de Voragine> : Legenda sanctorum seu Lombardica historia Jacobus de Voragine
1488 Seite 384

nos venientes ꝓter hereticos leta frontē
suscipimus. ac veniētiū pedes abluimꝰ
Ysido. aut in li. ethi. ait. Hieronimus
triū linguaꝝ extitit ꝑitꝰ. Cuiꝰ interp̄ta-
tio ceteris anfert. qm̄ ⁊ v̄boꝝ tenatioꝛ ē.
⁊ ꝑspicuitate sentētie clarioꝛ atq̄ vtpote
a xp̄iano interp̄te verioꝛ. In dyalogo q̄ꝫ
seueri discipuli sancti martini q̇ eiꝰ tp̄e
fuit. sicut d̄ hieronimo scriptū h̄r. Hie-
ronimꝰ ꝓter fidei meritū dotēq̄ꝫ virtutū
nō solū latinis atq̄ grecis. sꝫ etiā hebꝛaicis
ita lr̄is īstructꝰ ē. vt se illi ī oī scīa nemo
audeat ꝯpare. Cui iugis aduersus ma-
los pugna ꝑpetuūq̄ꝫ certamē. Oderunt
eū heretici. q2 eos inpugn̄re n̄ desijt. Ode
rūt clerici. q2 vitā eoꝝ īsectabat ⁊ crimīa
Sꝫ plane boni oēs ⁊ mirāter ⁊ diligūt.
Nā q̄ eū hereticū ēē arbitrāt īsaniunt.
Totꝰ sp̄ ī lectōe. totꝰ ī libꝛis ē. n̄ die n̄ no
cte requiescit. aut legit aliq̄d aut sp̄ scribit
hec seuerꝰ. Et sicut ex his verbis ꝑꝫ ⁊ si
cut ip̄e etiā sepe testat mlt̄os ꝑsecutores
⁊ mlt̄os d̄tractores ꝑpessus ē. Quas tn̄ ꝑ
secutiōes q̄ libent sustinuerit. ꝑꝫ ex eo
q̄ sic dicit ī ep̄la ad asellā. Gr̄as ago d̄o
q2 dignꝰ sū3 h̄itꝰ quē oderit mūd9 ⁊ ma-
leficū me garriūt. Sꝫ scio ad regnū ꝑue-
nire ꝑ īfamiā ⁊ bonā famā. Itē vtinā ob
dn̄i mei nomē atq̄ iusticiā vniuersa me ī
fidelitū turba ꝑseq̄t. Utinā ī ob ꝓbꝛium
meū solidiꝰ exurgat h̄ mūd9 tm̄ vt mere-
ar a xp̄o laudari ⁊ sue pollicitatōis spera
re mercedē. Grata itaq̄ꝫ ⁊ d̄siderata tētatō ē
cuiꝰ ꝓmiū a xp̄o sꝑat in celo. nec maledi-
ctio grauis ē q̄ diuina laud̄ mutat. Obijt
circa annum dn̄i. cccxcviij.

Remigiꝰ dicitur
a remige q̇ ē nauis ductoꝛ vel re
ctoꝛ. vel d̄r a remis q̄ sunt īstrumēta q̄bꝰ
nauis ducit. ⁊ a gyō q̄d ē luctatō. Ipse
eī eccīaꝫ gubernauit ⁊ ꝑiculo naufragij.
eā duxit ad portaꝫ ꝑadisi. Pꝛo ea lucta-
tus est contra insidias dyaboli.

Remigiꝰ regem
et gentem francoꝝ ad xp̄m ꝯuer
tisse d̄r. Habebat enī rex vxoꝛē noīe ro-
thila xp̄ianissimā q̄ viꝝ suū nitebat ad
fidē ꝯuertere sꝫ neq̄bat. Que cū filiū ge-
nuisset. ip̄ꝫ baptizare voluit. sꝫ rex oīno
ꝓhibuit. Illa aūt q̄escere n̄ valēs. tādē
vix hoc a rege obtinuit. ⁊ filiū baptiza-
uit. Qui dū baptizatꝰ eēt subito ē defun-
ctus. Cui rex ait. Nunc appet q2 xp̄c vi-
lis ē deꝰ q̇ eū ꝑ quē fides eiꝰ poterat sub-
limari. ī vita ꝯseruare n̄ potuit. Cui illa.
Immo in hoc a deo meo valde me dili-
gi sentio q̄ ꝓmū fructū vētris mei ip̄m
recepisse cognosco q̇ regnū in īfinitū tuo
melius filio meo largitꝰ ē. Cōcepit igit
iteꝝ ⁊ filiū aliū ꝑepit. quē sicut ꝓmū cū
multa instantia baptizari fecit. Sꝫ ecce
subito infirmat ita q̄ de eius vita d̄spe
raret. Dixitq̄ꝫ rex vxori. vere debilis ē de-
us tuus q̇ nullū in suo noīe baptizatum
in vita cōseruare p̄ōt. Nā si mille genue
ris ⁊ cūctos baptizaueris. oēs sil̄ ꝑibunt
Sꝫ tn̄ puer ꝯualuit ⁊ sanitatē rcepit. ita
q̄ post patrē regnauit. At fidelis mulier
viꝝ suū ad fidē reducere conobat. sꝫ ille
modis omnibus resistebat. Qualit aūt
ad fidē ꝯuersus ē. in alio festo q̄d ē post
ep̄hiaꝫ dictū ē. Uolēs autē ꝓdictus rex
clodouius factꝰ xp̄ianus remensē3 eccle-
siam dotare beato remigio. dixit. vt quā
tum circuiret dū ip̄e ī meridie dormiret
sibi donaret. Q̄d ⁊ fectū ē. Sꝫ cū quidā
molendinū suū habebat intra fines bea
ti remigij. molendinarius ip̄ꝫ dū circu-
iret cū indignatiōe repulit. Cui dixit re
migius. Amice nō sit tibi duruꝫ vt hoc
molendinū sil̄ habeamꝰ. At ille vt eum
reiecit. statim rota molendini cōtrariū
verti cepit. clamauitq̄ꝫ post sanctū remi-
gium di. Serue dei veni ⁊ habeamꝰ ꝑit
molendinū. Cui ille. nec mihi nec tibi.
statimq̄ꝫ se terra aperuit ⁊ molendinum
penitus deglutiuit. ¶ Pꝛeuidens remi-
gius famē futurā cū in villa quadā bla-
di cumulos cōgregasset. inebꝛiati rustici
senis prudētiā deridētes. ignē supposu-
erunt q̄d ille audiēs illuc venit. ⁊ pꝛe fri
goꝛe etatis et vespertini tp̄is se calefacere

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-286/0384
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG